

گریس لین

ترجمه‌ی نوشین ابراهیمی

رود پرستاره‌ی آسمان

www.ketab.ir

لین، گریس Lin, Grace
رود پرستاره‌ی آسمان / نوشته‌ی گریس لین
ترجمه‌ی نوشین ابراهیمی
تهران: افق، ۱۳۹۳
۲۲۴ ص.
زمان نوجوان، ۱۵۵
978-600-353-076-8

فیبا
عنوان اصلی: Starry River of the Sky
افسانه‌های پریان
داستان‌های کودکان (انگلیسی) - قرن ۲۰ م
ابراهیمی، نوشین، ۱۳۵۹ - مترجم
PZ ۸۱/۹۴۹ ۱۳۹۳
۱/۳۹۸ ج |
۳۵۹۹۷۸۵

مردمان
عنوان و نام پدیدآور

مشخصات نشر
مشخصات ظاهری
فروست
شابک

وضعیت فهرست‌نویسی
یادداشت
موضوع
موضوع
شماره افزوده
رده‌بندی کنگره
رده‌بندی دیویی
شماره کتابشناسی ملی

رود پرستاره‌ی آسمان

زمان نوجوان / ۱۵۵

نویسنده و تصویرگر: گریس لین

مترجم: نوشین ابراهیمی

ویراستار: محدثه گودرزی

مدیر هنری: کیانوش خریب‌پور

صفحه‌آرایی و نسخه‌برداری: آتلیه‌ی نشر افق

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۵۳-۰۷۶-۸

چاپ اول: ۱۳۹۴، ۲۰۰۰ نسخه

لیتوگرافی: سیب • چاپ و تصاویر: پژمان، تهران

حقوق چاپ و نشر، انحصاراً برای مؤسسه‌ی نشر افق محفوظ است.

نقل بخش‌هایی از متن با ذکر منبع بلامانع است.

۱۰۰۰۰ تومان

افق
تهران

تهران، ص. پ. ۱۱۳۵ - ۱۳۱۲۵

تلفن ۶۶۴۱۳۳۶۷

www.ofoco.com

info@ofoco.ir

یادداشت نویسنده

همان طور که در یادداشت نویسنده‌ی جایی که کوه بوسه می‌زند بر ماه نوشتم، در تمام دوران کودکی در برابر اصرارها و تلاش‌های مادر و پدرم که می‌خواستند میراث سرزمین مان را به من بیاورند مقاومت می‌کردم. بزرگ‌تر که شدم کم‌کم ارزش آنچه یادم داده بودند را فهمیدم و برای چیزهایی که یاد نگرفته بودم افسوس خوردم. به همین خاطر، در بزرگسالی به تایوان، چین و هنگ‌کنگ سفر کردم تا ریشه‌های آبا و اجدادی‌ام را بشناسم و کشف کنم. در آن سفرها بود که با الهام از افسانه‌های چینی‌ای که در کودکی خوانده بودم داستان‌هایی نوشتم.

داستان‌های جدید در روح و روانم رخنه و فکرم را مشغول کردند. داستان‌هایی که یک نویسنده می‌نویسد، بدون توجه به شخصیت‌ها، موقعیت‌ها و آنچه به او الهام می‌شود، شخصی هستند. دست‌کم درباره‌ی من که این‌طور است. سفر من برای نوشتن این کتاب خیلی شبیه سفرندگی بود... با تردید و سردرگمی شروع و با حیرت، قدرت و خودشناسی تمام شد.

وقتی شروع کردم به نوشتن، نگران بودم که بعضی‌ها فکر کنند من به عنوان یک آسیایی آمریکایی حق ندارم قصه‌های عامیانه‌ی چینی را با درک امروزی خودم

بازنویسی و تفسیر کنم. (مثلاً بعضی جزئیات تاریخی، مثل سنت بستن پا^۱ را نادیده بگیرم) شاید خیلی ها از اینکه من این افسانه ها را به کلی یا کمی تغییر داده ام دلخور باشند. چنین نگرانی هایی بود که مرا برای ادامه ی کار دودل می کرد.

آن وقت بود که به یاد سفرهایم افتادم. در طول سفرهایم به آسیا، از معبد های زیادی دیدن کردم. آن معابد هنوز هم مکان هایی برای نیایش و عبادت بودند. در آنجا نذرهای کاغذی زیادی را می سوزاندند. دیگر فقط پول های کاغذی سنتی نبود که سوزانده می شد، کاغذهایی با تصاویر کامپیوتر، گوشی همراه، حتی مسواک های برقی شعله می کشیدند. آن وقت بود که متوجه شدم مردم می گذارند آداب و رسوم شان تغییر کنند. سنت ها عوض می شوند تا با زمان سازگار شوند.

به نظرم تغییر باورها و اسطوره ها در طول زمان خیلی جالب و حیرت انگیز است. عقیده دارم که این تغییر آن ها را زنده تر و پویا تر می کند. این طور بود که فهمیدم فرهنگ آسیا درست مثل خیزران است، محکم و قابل انعطاف. اقتباس های کوچک من در بدترین حالت بی ضرر و در بهترین حالت مثل جوانه ای کوچک اند، و به ساقه ی اصلی آسیب نمی زنند.

با این فکرها به آرامش رسیدم و به نوشتن قصه هایم و این کتاب ادامه دادم. بی شک هیچ وقت نخواسته ام قصه هایم جایگزین قصه های عامیانه ی چینی شوند... در واقع، امیدوارم این کتاب کسانی را که با این قصه ها بیگانه اند به خواندن شان تشویق کند. همچنین امیدوارم کسانی که اسطوره ها را می شناسند، با توجه به اطلاعاتی که دارند از

۱. Foot-Binding: سنت بستن پا سنتی بوده که حدود هزار سال بر روی دختران و زنان چینی اجرا می کرده اند. داشتن پاهای کوچک به خصوص برای زنان اشراف امتیازی بزرگ به حساب می آمد، اما قربانیان این سنت در زندگی به ناتوانی های دائمی دچار می شدند.

۲. Paper Ghost Money: چینی ها طبق سنت در روزهای خاص و مقدس مجسمه ها یا پول های کاغذی را برای احترام و سود رساندن به ارواح درگذشتگان شان در آن دنیا می سوزانند.

خواندن کتاب من لذت بیشتری ببرند. آرزوی نه چندان پنهانم، این است که خواندن این کتاب همان باور، حیرت و آرامشی را نصیب‌تان کند که نوشتنش نصیب من کرد.

www.ketab.ir